

विन्दे देवा भरतः शत० ब्रा० १२/४/२/२४ । अजगणनम्
गणयः प्रियमन्तः भावः ।

गणायि पु० गणं गणरूपं अयति अ-किप् नि० तु
गभावः । गणरूपेणावस्थिते मरुदादौ संवृतदेवे ।
“रोदसी आ वदता गणत्रियः” ऋ० १।६।६। हे
गणत्रियः ! (मरुतः) गणं अयमाणाः सप्त गणरूपेणा-
वस्थिता इत्यर्थः भा० । “पिब भन्दमाने गणत्रिभिः”
ऋ० ५।६।१८ । “गणत्रिभिः गणभावमाश्रयद्भिः”
भा० “गणत्रिये स्वाहा गणपतये स्वाहा” यजु० २२।३ ।
गणहासकं पु० गणान् हासयति हस-णिच्-ण्वल् । १ चोर-
नामगन्धे अमरः । २ समूहहासके ति० । अण् उपमि०
सं । गणहास तत्पार्थे राजनि० ।

गणाग्रणी पु० ६त० । १ गण्ये तिका० । २ वङ्गनामपगण्ये ति०
गणाचल पु० गणभूयिष्ठोऽचलः । कैलासपर्वते जटा० ।
गणाधिप पु० ६त० । १ गण्ये अमरः २ शिवे हला० । गणा-
धिपत्यादयोष्यत् । “गगनं गणाधिपतिमूर्त्तिरिति” भावः ।
जैनशास्त्रप्रसिद्धे “गणा नवास्त्रिंशं वा एकादश गणा-
धिपाः” । हेमचन्द्रोक्तोऽपि एकादशजैनश्रोत्रभेदेषु ।
गणान्न न० गणायोत्सृष्टं, गणानां वाऽन्नम् । मठादौ १ वङ्ग-
जनोद्देशेनोत्सृष्टाच्चे, २ वङ्गस्वामिकोऽच्चे च “गणाच्च ग-
णिकाच्च” मनुना निषिद्धाच्चमध्ये गाणतम् ।
“गणाच्च गणिकाच्च लोकेभ्यः परिकल्पति” मनुना ।
तदुभयत्र पापविशेष उक्तः ।

गणाभ्यन्तरं ति० गणायोत्सृष्टमठादौ अभ्यन्तरः तदुपजीवना
सक्तः । “गणायोत्सृष्टमउधनादुपजीविनि” ब्रूजु० ।
“ब्रह्मद्विष्टं परिवर्त्तिष्य गणाभ्यन्तर एव च” मनुः ।
गणि स्त्री गण-इन् । गणने ।

गणिका स्त्री गणः समूहोऽस्यस्याः भर्तृत्वेन ठन् । १ वेश्या-
याम्, तद्वर्चिताकर्षकत्वात् २ यथिकायाम् (यु० इ) अमरः ।
१ गणिकारिकावृत्ते गङ्ग० । गण-ण्वल् । ४ हस्तिन्यां
जटा० । “अनुरागवन्मपि लोचनयोद्धतं वपुः स्वक-
मतापकरम् । निरकासयद्रविमपेतयसुं वियदालयादपर-
दिग्गणिका” भावः । वेश्यायाः साधारणस्त्रीत्वं लक्षणा-
दिकं च सा० द० उक्तं यथा ।

“धीरा कलाप्रगल्भा स्नाद्देश्या सामान्यनायिका । नि-
गुणानपि न द्वेष्टि न रज्यति गुणिष्वपि । वित्तमात्रं
समानोक्त्य सा रागं दर्शयेद्द्विष्टिः । काममङ्गीकृतमपि
परिशीलनं नरम् । सात्रा निष्कासयेद्देश पुनः स-

स्नानकाङ्क्षया । तस्कराः पण्डिता मूर्खाः दुष्टप्राप्त-
नास्तथा । लिङ्गिनश्चक्रकामाद्या आसां प्रायेण वृक्षभाः ।
एषापि मदनायत्ता कापि सत्यानुरागिणी । रक्तायां
या विरक्तायां रतमस्यां सुदुर्लभम्” । प्रसङ्गात् तस्याः
पञ्चमजातित्वं तद्वचनादौ दण्ड दण्डाभावादिकं मिता-
क्षरोक्तम् प्रदर्शयते ।

“साधारणस्त्रीगमने दण्डमाह “अवरुद्धास्तु दासीषु
भुजिष्यास्तु तथैव च । गम्यास्वपि पुमान्दायः पञ्चा-
शत्पणिकन्दमम्” या० गच्छन्त्यनुवर्त्तते । उक्तलक्षणा-
वर्णस्त्रियोदास्यस्ता एव स्वामिना शुश्रूषाहानिव्युदा-
सार्थं गृह्ये एव स्याताम्यमित्येवं पुरुषान्तरोपभोगतो
निरुद्धाः, अवरुद्धाः पुरुषनिवृत्तपरिग्रहा भुजिष्याः ।
यदा दास्योऽवरुद्धा भुजिष्या वा भवेयुस्तदा तास्तु तथा
च यद्गृहे स्यात्स्त्रियिनामपि साधारणस्त्रीणां भुजि-
ष्याणां ग्रहणन्तास्तु च सर्वपुरुषसाधारणतया गम्या-
स्वपि गच्छन् पञ्चाशत् पणन्दण्डन्दपनीयः पर-
परिगृहीतत्वेन तासाम्परदारदत्तत्वात् । एतच्च स्व-
सुक्तकारदेन “स्त्रैरिण्यव्याहृणो वेश्या दासी नि-
ष्कासिनी तथा । गम्याः स्वरानुलोभ्येन स्त्रियो न
प्रतिबोमतः । आस्त्रेव तु भुजिष्यास्तु दोषः स्यात्
परदारवत् । गम्यास्वपि हि नोपेयाद्यत्ताः पर-
परिग्रहाः” इति । निष्कासिनी स्वास्यनवरुद्धा दासी ।
ननु स्त्रैरिण्यादीनां साधारणतया गम्यत्वाभिधान-
मयुक्तम् न हि जातितः शास्त्रतो वा काश्चन लोके
साधारणाः स्त्रिय उपलभ्यन्ते । तथाहि स्त्रैरिण्यो-
दास्यश्च तावद्वर्णस्त्रियएव “स्त्रैरिणी या पतिं हित्वा
सर्वार्थं कामतः अयेत् । वर्णानामानुलोभ्येन दास्यं न
प्रतिबोमतः” इति स्मरणात् । न च वर्णस्त्रीणामप्यथौ
जीवति मृते वा पुरुषान्तरोपभोगो घटते “दुःशीलः
कामवृत्तो वा गुणैर्वा परिवर्जितः । परिचार्यः स्त्रिया
साध्व्या सततन्देववत् पतिः । कामन्तु लपयेद्देहं पुष्प-
मूलफलैः शुभैः । न तु नामापि गृह्णीयात् पत्न्यौ
प्रेते परस्य त्विति” निषेध(मनु)स्मरणात् । नापि कन्या-
वस्यायां साधारणत्वं पित्रादिपरिरक्षितायाः कन्याया
एव दानोपदेशाद्दातृभावेऽपि तथाविधाया एव स्वयं
वरोपदेशात् । न च दासीभावात् स्वधर्मधिकार
च्युतिः । पारतन्त्र्यं हि दास्यश्च स्वधर्मपरित्यागः ।
नापि वेश्या साधारणी वर्णांतुल्योमजव्यतिरेकेण गम्य